

R. Łyczywek

Życie i sprawy adwokatury : myśli - aforyzmy XLVI

Palestra 22/8(248), 60-61

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŻYCIE I SPRAWY ADWOKATURY

(Myśli — aforyzmy)

XLVI

Dla nas oskarżony nie jest tylko człowiekiem, który cierpi. Ustanowieni obrońcami, mamy obowiązek włożyć w jego obronę całą naszą wiedzę fachową, cały wysiłek zawodowy. Gdybyśmy tego nie uczynili, zawiedlibyśmy zaufanie.

(HEJMOWSKI)

Przeczytane po raz dziesiąty bluźnierstwo straci swą ostrość nawet dla bigota.

(BRATNY)

Gdyby ludzie nie mieli prawa do różnienia się w zdaniu, gdzieżby się prawda podziela?

(WLAZŁO)

Aparat sprawiedliwości zdradza swoje podstawowe obowiązki, legalizując utrwalanie się zła; koszty procedury sądowej zniechęcają do korzystania z sądów, czas zaś potrzebny na załatwienie sprawy jest dłuższy niż okres zainteresowania wynikiem i przydatnością decyzji, nawet jeśli jest ona słuszna.

(TREVES)

Złudne jest przypuszczenie, iż poprawnie wydany przepis prawny faktycznie powoduje tylko te i takie skutki, które powinien rodzić.

(PODGÓRECKI)

Nie dość wycisnąć ze świadka, co się da, lub wygłosić ciekawą mowę. Pomimo wszystko możecie się okazać jedynie głośną grzechotką. A gdy skończycie trajkotać, nic dla przysięgłych prócz grzechotki nie pozostanie.

(HARRIS)

Przez swój związek z procesem obrona jest oczywiście instytucją prawa publicznego. Z tego jednak nie wynika, by obrońca, który nie jest urzędnikiem, pełnił służbę państwową.

(NICKOL)

Każdy adwokat prawdziwy ma swe własne manieri, swoją własną indywidualność, które to cechy utraciły całkiem swój urok, gdyby je usiłowano przelać na innego osobnika.

(HARRIS)

Szkoda, że nie mamy statystyki procesów, których się nie prowadzi.

(HACHENBURG)

Nie można dość pilnie wystrzegać się fałszywej konkluzji, że coś musi być dlatego, że wielu świadków to stwierdza.

(GROSS)

Ustój adwokatury nie jest kwestią, która dotyczy tylko adwokatów, lecz jest kwestią wkraczającą w ustrój społeczny i polityczny.

(JAN NOWODWORSKI)

Na zgromadzeniu ludowym zakrzyczano Demadesa. Powiedział wtedy: „Nie mnie przeszkadziliście mówić, tylko sobie słuchać!”

(DEMADES)

Uwaga, człowiek!

Dziękuję za ostrzeżenie, pójdę inną drogą.

(BRUDZIŃSKI)

XI przykazanie: „Nie cudzośćw!”

(LEC)

W y b r a ł R. Łyczywek

RECENZJE

H. Kempisty: *Koszty sądowe w sprawach karnych — Komentarz, Wyd. Prawnicze, Warszawa 1977*

Niewielka książeczka stanowi użyteczny informator podręczny i zapełnia lukę, jaką stanowi dotychczasowy brak aktualnego opracowania w tym przedmiocie.

Koszty postępowania uzyskały z akcesoryjnego składnika rozstrzygnięć, swoiście autonomiczny charakter. Ich wysokość bowiem, jak np. przy orzekaniu kary grzywny, wzrasta od 20%

za I instancję do 40% za II instancję. Sześćdziesięcioprocentowa relacja (stosunek do kary o charakterze fiskalnym) przekształca w istocie koszty z czynnika rekompensacyjnego w represyjny. To zaś powoduje, że pogląd H. Kempistego, iż koszty mają w przeważającej mierze „charakter prawa materialnego” (str. 11, t. 6), jest na tle obowiązujących przepisów o kosztach